

С Т А Н О В И Щ Е

НАЦИОНАЛЕН УНИВЕРСИТЕТ
ПО ЗАРАЗНИ И ОТНОШЕНИЯ

ПО ЗАРАЗНИ И ОТ доц. д-р Георги Христов Христов, дм, член на научното жури
ПАРАЗИТНИ БОЛЕСТИ

№ 2/160 за дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен

26.09.2011 г.

бул. „Илико Сафаров“ № 26
София 1504, тел: 9446999

„Доктор“

на тема

„ГЕНЕТИЧНИ И ИМУНОЛОГИЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ НА ПАЦИЕНТИ С АЛЕРГИЧЕН РИНIT И БРОНХИАЛНА ХИПЕРРЕАКТИВНОСТ“

автор: д-р Ваня Маринова Цветкова-Вичева

За разлика от онкологичните или сърдечно-съдовите страдания, алергичните болести не са обект на толкова широко обществено и правителствено внимание. Без съмнение, обаче, те са най-разпространените в световен мащаб състояния и са огромен проблем за общественото здраве, който не се съобразява с националните граници. Алергичните болести често не се разглеждат като значими хронични страдания, поради което не се откриват и лекуват навреме. Поради това често се подценяват алергичните болести и не се предприемат съответните мерки, дори когато последните данни сочат, че между 20% и 30% от населението на света страдат от някаква алергична болест. В Европа всяко четвърто дете е алергично, а по потвърдени данни 87 млн. души са алергични. Разпространението на алергичните болести, най-важните от които са астмата и ринита, нараства в световен мащаб както в развитите, така и в развиващите се страни. Тези факти трябва много добре да се разберат и осъзнайт от широката общественост, защото ринитът и астмата засягат съществено всекидневието на пациентите и техните семейства, дейността им на работа и в училище, социалните им прояви, влошават социално-икономическите показатели на засегнатите части от населението.

Алергичният ринит е най-честата форма на неинфекциозния ринит, засягаща между 10% и 30% от възрастното население и до 40% от децата. Според статистическите данни на СЗО 400 млн. души боледуват от алергичен ринит. Добре известна е връзката между алергичният ринит и бронхиалната астма. 40% от пациентите с ринит имат астма, а при 80%-90% от астматиците имат симптоми на ринит. Разпространението на алергичния ринит сред населението на София, по наши данни например, е между 33% и 44%. При 15% от пациентите с ринит в изследваната популация има и астма, а при 45% от астматиците има и ринит.

Казаното до тук дава основание избраната от докторантката тема да се определи като изключително актуална и подходяща за дисертационен труд.

Представената за становище работа е от 138 страници, онагледена с 26 фигури и 41 таблици.

Използвани са 205 литературни източника, като 3 от тях са на кирилица и 202 на латиница.
Работата се състои от въведение, 4 глави, изводи и приноси.

В частта „Литературен обзор“ се прави задълбочен преглед и анализ на епидемиологията и клиниката на алергичния ринит, връзката му с бронхиалната хиперреактивност. Изясняват се последните разбирания за имунните механизми, които лежат в основата на патогенезата на тези

две състояния. Впечатление прави научния, аналитичен подход при излагане на специализираната материя.

Основната цел на докторската работа е определена ясно и стегнато като: "проучване на влиянието на алергичния ринит върху бронхиалната хиперреактивност и дихателната функция"

Представените седем основни задачи са точно определени и достатъчни за постигане на целта на дисертационния труд.

Използваните методи са логическо следствие от поставените цел и задачи. Прилаганите диагностични и лабораторни методики са съобразени с международно утвърдените стандарти в съответната област. Изследванията са извършвани с реактиви и апаратура на водещи в научната област производители. Статистическата обработка е осъществена с методи, подходящи за вида на опитните данните.

Прави впечатление огромният по обем клиничен материал, събран за сравнително кратък срок: 265 души с алергичен ринит и 70 контроли. Следва да се отбележи, че осъществяването на бронхопровокационен тест при такъв брой пациенти превъръща едно специализирано изследване в рутинен диагностичен метод. Не по малко внимание заслужава да се обърне на извършеното кожно-алергично тестване с 30 алергена при този не малък брой хора. Отделните опитни групи са подходящо съставени и подкрепени с контролни съвкупности за постигане на основните задачи на докторската работа.

Собствените резултати са представени задълбочено и подробно в глава 3. Въпреки това изложението е стегнато и лесно за възприемане. То прави впечатление с описаните интересни зависимости между наличието на сенсибилизация и секрецията на IL-17, връзките между AP и стойностите на ФИД, метахолиновия тест и BMI, ДНК полиморфизма, AP, БХР и резултатите от метахолиновия тест. Въз основа на опитните резултати и установените взаимовръзки между тях докторантката изгражда изключително интересен и оригинален диагностичен алгоритъм за ранно откриване на алергичното възпаление на ДДП чрез клинико-биологични и молекулярни маркери при пациенти с AP.

Направените в докторската работа 9 извода са логическо следствие от получените резултати. Те са изложени стегнато и с научна точност.

Авторката разделя приносите на своята докторска работа в две групи: 5 оригинални и 3 с потвърителен характер. Смятам, че тази формулировка може да бъде изцяло приета.

Докторантката има осем публикации във връзка с дисертационния труд. 5 от тях са публикувани в български списания; една е в чуждо издание на английски език и две са участия с постер на международни научни прояви. В пет от публикациите е водещ автор и в три е втори.

Докторската работа е написана на ясен български език, с лек и лесен за възприемане стил. Тя прави впечатление със задълбоченост, показва владеене на научните подходи и методики за извършване на специализирано научно-изследователско проучване и анализиране на получените данни.

Това ми дава основание да дам положителна оценка на представения дисертационен труд и убедено да препоръчам на членовете на уважаемото научно жури да оценят по достойнство качествата на работата и гласуват за присъждане на научната и образователна степен "Доктор" на д-р В. Цветкова- Вичева.

20.09.20011.

София

/доц. д-р Георги Христов, дм

